

אלה הם פני המדינה לפי השנתון הסטטיסטי: ישראל
 עדיין אינה מפותחת, אך כבר אינה מתפתחת * שיא במיספר
 המשתתפים בשביתות ובהשבתות * העניים מקבלים פחות ופחות,
 העשירים יותר ויותר * שיעור הנישואין יורד

רק הירידה עולה!

לוסיה הממוצעת. השיא בשיעור הנישואין אין היה ב-1974: 9.9 לכל 1,000 נפש. שיעור הגירושין בין היהודים ב-1979 היה הגבוה ביותר מאז 1951: 1.2 מיקרי גירור שין לכל 1,000 נפש.

באוכלוסיה הערבית היה התהליך שונה: שיעור הנישואין היה הגבוה ביותר (7.6) מאז 1960, אך גם שיעור הגירושין היה הגבוה ביותר (0.6), מאז שנת 1951 (0.9).

ב"הגברת העליה", אך שוכחים לציין כי יותר משלישי מבין 30,865 העולים ב-1979 הם "עולים בכוח", כאשר באותה שנה הגיע מיספר "היוצאים" בין "העור" לים בכוח" ל-15 אלף איש, כימעט. יחד עם היורדים שבין "העולים בכוח" מגיע מיספר היורדים "הרישמי" ליותר מ-400,000 איש, אך יותר ממיספר זה מדאיי גה המגמה: בשנת 1979 היה ההפרש בין מיספר היוצאים והחוזרים שווה להפרש ביניהם בשלוש השנים וחצי שקדמו ל-1979. מאז 1973 (מלחמת-יום-כיפור) מגיע מיספר היורדים שלא חזרו עד לסוף 1979 ל-180 אלף איש — יותר ממחצית ממיס-

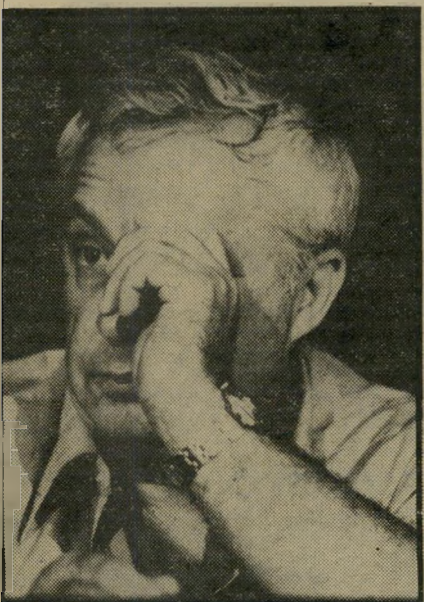
כותבי השנתון להגדרת היורד: אדם ש נעדר מהארץ ארבע שנים ברציפות.

הירידה

מ אז הקמתה של מדינת ישראל יצאו ממנה 3,976,600 איש — כמעט כולם יהודים, ומתוכם חזרו רק 3,639,800 איש — כמעט כולם יהודים. מאז 1958 לא הייתה שנה שבה עלה מיספר החוזרים ל-ארץ על מיספר היוצאים ממנה — ושנת 1979 ביסרה שיא מבעית בהפרש שבין היוצאים החוזרים.

ה שנתון הסטטיסטי החדש, שיצא בחודש דצמבר ומתייחס לשנת 1979, מצייר תמונה עגומה של מדינת ישראל. מאז מלחמת-יום-הכיפורים נעצרה, למעשה, ההתפתחות הכלכלית, והמשאבים הי קיימים מתחלקים בין שכבות האוכלוסיה במידה גוברת של אי-שוויון.

הירידה גוברת ומגיעה למימדים מבהי ים. בונים פחות ופחות דירות חדשות

שרי-החקלאות פחות חקלאות

כימעט תמיד שווה מיספר הגברים ו- הנשים הנישאים בכל נפה, אך יש גם יוצאים-מן-הכלל. מתברר, שבשנת 1979 נישאו בנפת-כנרת ובנפת-השרון יותר נשים מגברים, ואילו בנפת יזרעאל ובנפת רמלה נישאו יותר גברים מנשים. הגיל הממוצע של הגברים הנישאים עלה הן בקרב היהודים (25.3 שנים לעור מת 25 ב-1970) והן בקרב הערבים (25 לעומת 24.2 ב-1970). הגיל הממוצע של הנשים הנישאות נשאר ללא שינוי בין היהודיות (22.6) ועלה במקצת בקרב הי ערביות (21.2 לעומת 21.1 ב-1970). מיספר הנשים עולה על מיספר הגברים בישראל, שכן הן מאריכות חיים. אך ב- קבוצת הגילים 29—20 יש באוכלוסיה הי יהודית עודף של 5300 זכרים, ואילו באוכ לוסיה הערבית קיים איוון כימעט מוחלט בין מיספר הגברים והנשים בקבוצת גי- לים זו.

עדות

לירי ישראל הגיעו ב-1979 לרוב יציב באוכלוסיה: 54.9% מתושבי המדינה נולדו בארץ. לעומת 44% ב-1968. לילידי ארצות אסיה-אפריקה ובניהם יש רוב ניכר בין היהודים: מיספרם מגיע ל-1,556,600 נפש, לעומת 1,236,100 נפש שנולדו באירוסה ובאמריקה, הם ובניהם.

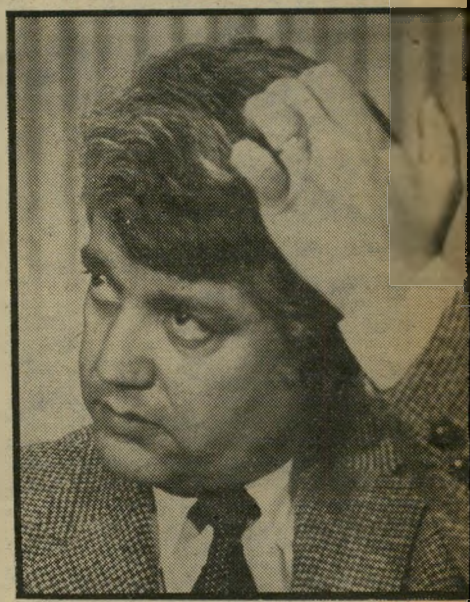
גלי הירידה: ההפרש בין היוצאים והחוזרים

טבלה זו מצביעה על מיספרי ההפרש בין היוצאים והחוזרים — ומי שהגיע לארץ בפעם הראשונה, בין כעולה ובין כעולה בכוח, אינו מופיע בין החוזרים, אלא אם כן יצא את הארץ וחזר אליה שלא בפעם הראשונה.

פר היורדים הרישמי במשך כל שנות קיום המדינה!

נישואין וגירושין

ב שנת 1979 היה שיעור הנישואין בישראל, בין היהודים, הנמוך ביותר מאז 1967: 7.8 לכל 1,000 נפשות באוכ-

שר הבינוי פחות בינוי

לפחות ופחות זוגות נישאים. התוצר הי חקלאי והתוצר התעשייתי קופאים, אך בר מימדי המוסדות הפיננסיים ונכסיהם חל גידול רב. הפשע מתגבר, ושירותי הרווחה והסעד מצטמצמים.

ישראל מקיימת עם הגדה המערבית ו- רצועת עזה יחסים של מדינה קולוניא- ליסטית ומושבה קולוניאלית — אך הדבר אינו מיטיב עם כלכלתה, ממש כשם ש- מושבותיה של פורטוגל דילדלו את הי מדינה הכובשת.

כל אלו קשורים זה בזה: ניתן להבחין בבירור בהתאמה שבין התנודות בתוצר הלאומי, מימדי הירידה ומימדי הפשיעה (ראה טבלות). אפשר לראות כיצד הגדיר לה מלחמת-יום-הכיפורים את החוב הלא-וי, מי וכיצד מביא השפל הכלכלי לעצירת הבנייה ודילדול האוכלוסיה.

אוכלוסיה

ב ישראל (בגבולות הקו הירוק — כולל יהודים בשטחים הכבושים) נמצא או בסוף 1979 — 3,836,200 אזרחים ו- תושבים. 83.9% מהם יהודים, ו-16.1% ער- בים (המוגדרים בשנתון כ"לא-יהודים"). אך מספר זה מטעה בעליל, משום שהוא כולל בתוכו מאות אלפי יורדים, כאלה שאינם טורחים לעמוד בקריטריון שקבעו